EGOZA

Septembris - Oktobris 2022. gada

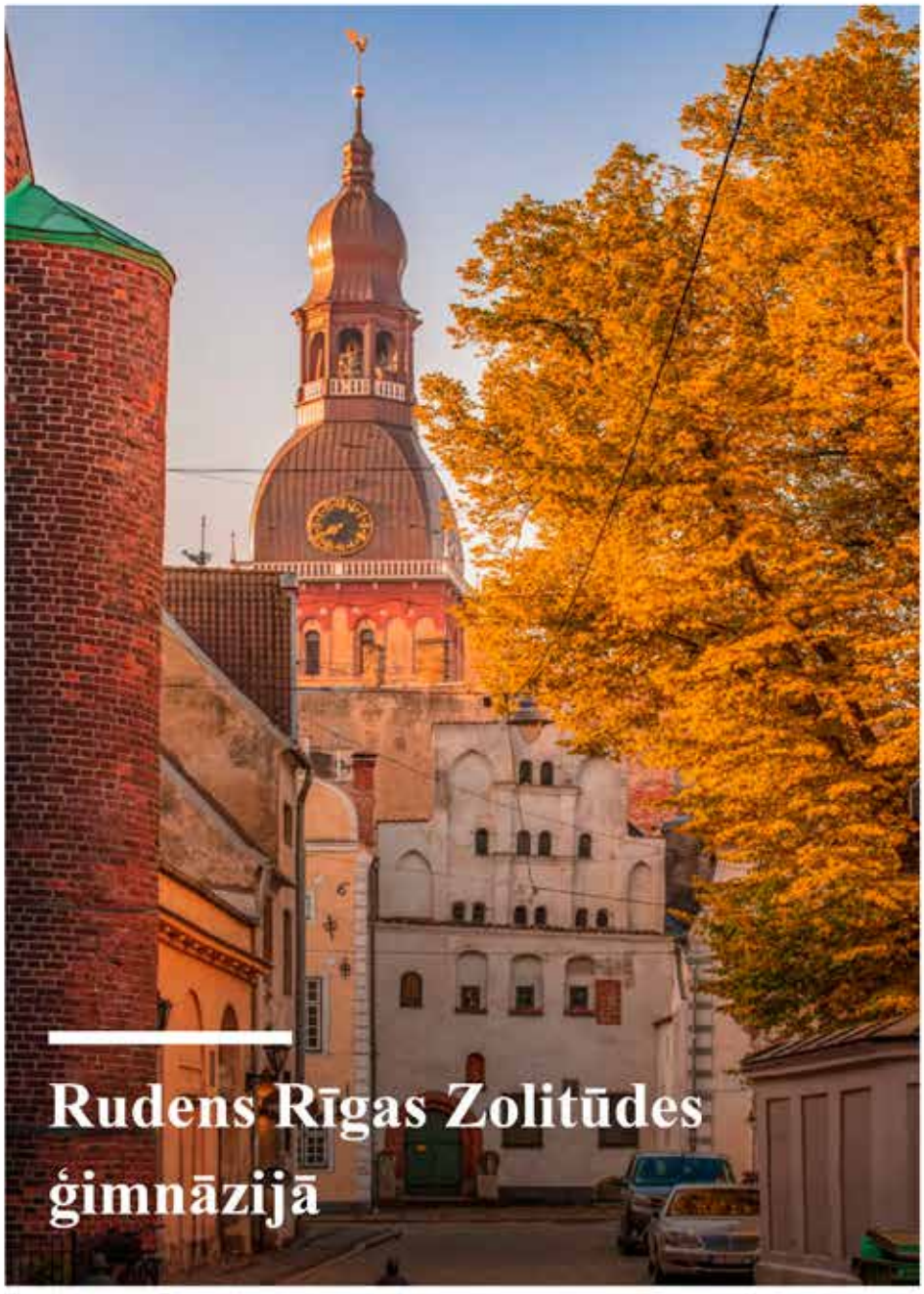

Rudens Rīgas Zolitūdes ģimnāzijā

Rīga-Leipzig

Nesen bijām pieredzes apmaiņas braucienā uz Vāciju, Leipcigu.

Laikraksta Egoza jaunā redaktore

Ksenija Nikitina
10. A

Caur uguni, ūdeni un vara caurulēm.

Rīgas Zolitūdes ģimnāzijā notika 10. klašu skolēnu iesvētības.

Rūdenī var notik itin viss.

Rudenī var notikt itin viss. Nav izslēgts, ka tas būs ceļš – īsāks vai garāks, plānots vai neplānots -, taču viennozīmīgi TAS atklās par mums to, ko iepriekš pat neesam nojautuši.

Vienalga, vai esam Meža dīvainīši vai Purva briesmonīši, vai vispār no kaut kādas Galvaspilsētas. Un nebūs svarīgi, kas esi tu – sieru mīlošs Mikausis vai skolotājs Plikausis, pati labākā apkopēja pasaulē Vilma vai kriminālā ekselence no sazin kāda vēl tur fonda.

Svarīgi būs iet un piedzīvot. Brīdinu, ka šī ir pasaka domāta Lieliem bērniem un ka jaunākiem par 16 gadiem neiesakām nedz lasīt, nedz arī aiz stūra noklausīties! Jo pasakā pīpē, lamājas, rāda mēli, kaujas un dara citas tikpat šausminošas un nepiedienīgas lietas. Ar uzsvaru uz vārdu "nepiedienīgas", jo liela daļa notikumu notiek tieši naktī, turklāt pilnmēness naktī. Un padzīvojušiem cilvēkiem ar švakiem nerviem labāk iet atpūsties uz Botānisko dārzu un iepazīties ar augiem, lai gan arī tas, kā grāmatā uzzināsiet, ne vienmēr beidzas ar laimīgām beigām. Lai mums visiem laimīgas beigas!

Agnese Reķe, "100 stāsti par rudeni"

Sveiki, cienījamie Zolitūdes ģimnāzijas skolēni, skolotāji un vecāki! Re, ir pienācis laiks atklāt mūsu skolas avīzes JEGOZA jauno sezonu, jo šī ir sava veida skolas hronika. Tajā atspoguļojam skolas dzīvi, tās burvīgos brīžus un problēmas, svētkus un ikdienu, panākumus un neatrisinātos jautājumus, stāstām par kolektīvu dalībnieku sasniegumiem un uzvarām, te var izteikt savu viedokli, redzējumu par problēmu vai nozīmīgu notikumu.Mūsu mērķis ir sniegt jaunajai paaudzei pieredzi, lai viņi spētu atrast savu vietu apkārtējā pasaulē, izzinātu sevi, attīstītu skolēnu radošās spējas, atspoguļotu skolas notikumus, veidotu dzīvīgu, aktīvi darbojošos informatīvo vidi, demonstrētu jauno informācijas tehnoloģiju tehniskās iespējas izglītībā.

Skolas preses centra darba rezultātā katrs - gan rakstot, gan lasot - izjutīs savu nozīmi un iesaisti skolas problēmu risināšanā.

Atbalstīsim redakciju! Mēs zinām, ka katrā klasē ir radoši bērni, kuri varēs dalīties kādā interesantā klases vai skolas notikumā, runāt par sasāpējušām problēmām, piedāvāt savus variantus veiksmīgām mācībām un jautrai laika pavadīšanai.

Piedāvājiet savus variantus, dzīvosim kā pasakā, lai mācību gada beigas sagaidām ar gandarījumu!

"Jegoza" radošais kolektīvs

Здравствуйте, уважаемые учащиеся, учителя и родители гимназии «Золитуде». Вот и пришло время открыть новый сезон нашей школьной газеты «ЕГОЗА», ведь это своеобразная летопись школы. Она отражает то, чем живет школа, ее особенности и проблемы, праздники и будни, успехи и нерешенные вопросы, она рассказывает о достижениях и победах отдельных представителей коллектива, может выражать их мнение, своё видение на создавшуюся проблему или значимое событие.

Наша цель не только дать в руки подрастающего поколения средства, позволяющие определить своё место в окружающем мире, познать самих себя, но и раскрытие творческих способностей учащихся, освещение школьных событий, создание живой, активно работающей информационной среды; демонстрация технических возможностей новых информационных технологий в образовании.

В результате работы школьного пресс-центра каждый - и пишущий, и читающий – чувствует собственную значимость и причастность к решению школьных задач.

Давайте поддержим редакционный коллектив! Мы знаем, что в каждом классе есть творческие дети, которые смогут поделиться интересным событием в классе и школе, рассказать о наболевшем, предложить свои варианты успешного обучения и веселого времяпрепровождения. Предлагайте свои варианты, давайте жить как в сказке, чтобы окончание учебного года было счастливым.

Редакция газеты «ЕГОЗА»

Давайте познакомимся – новый редактор школьной газеты.

Mani sauc Ksenija Nikitina, 10. A klases skolniece. Pārcēlos no "Rīgas Pārdaugavas pamatskolas", kas atrodas Ziepniekkalnā, tajā skolā es pavadīju 9 gadus no savas dzīves. Uz šo ģimnāziju es pārgāju tikai šajā mācību gadā, tāpēc man bija liels pārsteigums par to, ka mani ievēlēja par laikraksta redaktori, jo tas ir ārkārtīgi atbildīgs un svarīgs amats, par kuru es pat nespēju agrāk sapņot.

Pirms iestāšanās šajā skolā es plānoju kļūt par redaktori, bet nebiju īsti pārliecināta, ka mani pieņems. Tagad ir noticis notikums, kas, manuprāt, ievērojami ietekmēs manu tālāko skolas dzīvi un ne tikai.

Man ir diezgan atšķirīgas intereses, bet tās labi saskan viena ar otru. Pirmais ir tas, ko es daru mākslas skolā un tas būs pēdējais studiju gads tur. Tas mazliet uzbur skumju sajūtu manā dvēselē, bet tas ir tikai viens no dzīves posmiem, kas jāiziet. Bez tam es agrāk aizrāvos ar mūziku - spēlēju akustisko ģitāru, bet laika trūkuma dēļ un motivācijas zuduma dēļ, es to pārstāju darīt. Man patīk radīt kaut kādus primitīvus sižetus iespējamām nākamajām grāmatām (lai gan pagaidām neesmu pārliecināta, ka nākotnē rakstīšu grāmatas, bet laiks rādīs) vai grafisko dizainu, bet pēc tam - dalīties ar saviem draugiem.

Mani draugi uzskata, ka esmu atbildīgs un komfortabls cilvēks, uz kuru var paļauties dažādās dzīves situācijās, bet es mēģināšu palīdzēt vairāk nekā varēšu un tā ir patiesība.

Es centīšos no visiem spēkiem, lai mani raksti nevienu nenogurdinātu un nepieviltu. Man ir liels gods, ka mani ievēlēja par laikraksta redaktori, tātad es nedrīkstu nevienu pievilt, tikai iepriecināt savu lasītāju.

Ar cieņu Ksenija Nikitina, 10.A

Здравствуйте. Я новый редактор газеты «Егоза». Меня зовут Ксения Никитина, ученица 10а класса.

«Rīgas Pārdaugavas pamatskola», в этой школе я провела 9 лет своей жизни. В гимназию «Золитуде» пришла в этом учебном году, и в октябре мне предложили стать редактором, что для меня стало неожиданным сюрпризом, ведь это крайне ответственная и важная должность, о которой я даже не могла раньше мечтать. Теперь думаю, это значительно повлияет на мою дальнейшую школьную жизнь и не только.

У меня довольно-таки разные интересы, но они неплохо сочетаются друг с другом. Во-первых, я занимаюсь в художественной школе и это будет мой последний год обучения там. Немного грустно, что такая пора заканчивается, но это лишь один из жизненных этапов, который нужно пройти. Помимо этого, я увлекалась музыкой - играла на акустической гитаре, но из-за нехватки времени и потери мотивации, пришлось оставить занятия. Мне нравится создавать какие-то примитивные сюжеты для возможных будущих книг (хотя я пока не уверена, что в будущем буду писать книги, но время покажет) или графические дизайны, а после - делиться этим со своими друзьями.

Мои друзья считают, что я ответственный и комфортный человек, на которого можно положиться в различных жизненных ситуациях, всегда стараюсь помочь чем могу, и это правда.

Я буду стараться изо всех сил, чтобы мои статьи никого не утомляли и не разочаровывали. Для меня это большая честь, а значит - я не должна никого подвести и лишь радовать глаза своих читателей.

С уважением, Ксения Никитина, 10А

Interevija ar ģimnāzijas direktori Svetlanu Semenko.

Ir labi zināms, ka skola sasniedz noteiktus rezultātus nevis tikai saviem spēkiem, bet ar labu vadītāju priekšgalā. Direktors ir gan vadītājs, gan ideju ģenerators, direktors izvēlas domubiedru komandu un risina skolas jautājumus. Direktoram jāspēj viss: atrisināt taktiski īsi radušās problēmas un plānot skolas attīstības stratēģijas un perspektīvas.

Ievērojot tradīcijas, katru gadu mūsu skolas avīze intervē skolas direktori – Svetlanu Semenko, šis gads nav izņēmums, un mēs vērsāmies pie viņas ar vairākiem jautājumiem, kas interesē gan mūsu ģimnāzijas skolēnus, gan skolotājus.

Skolas laikraksta "JEGOZA" korespondenti sarunājās ar Svetlanu Semenko par skolas attīstības plāniem un idejām, par viņas attieksmi pret dažādiem skolas pasākumiem, par to, kādi jauninājumi sagaida mūsu ģimnāziju. Šeit ir daži fragmenti no šajā rakstā iekļautās sarunas.

- Kādas izmaiņas ir piedzīvotas šajā mācību gadā?

Īpaši lielas izmaiņas nebija, lielākais panākums ir tas, ka šajā mācību gadā skola ir pilnībā nokomplektēta ar mācībspēkiem. Tā kā mēs neciešam no skolēnu trūkuma, svarīgākais bija atrast skolotājus visos priekšmetos.

- Kas Jums šķiet visgrūtākais direktora un vietnieku darbā?

Grūtākais mūsu darbā ir tie jautājumi, kurus nevar atrisināt... Dienas laikā rodas daudz problēmu. Šobrīd man ir 8 vietnieki, un katram no viņiem ir diezgan apjomīgs pienākumu loks. Visi skolotāji mūsu darbu vērtē ļoti labi. Mani vietnieki ir lieliski!

- Kāds ir jūsu viedoklis, ka visās mazākumtautību skolās būtu jāmācās tikai latviešu valodā? Vai, jūsuprāt, mūsu skola ir gatava šādām pārmaiņām?

Uz šo jautājumu nevar viennozīmīgi atbildēt. Lai pārietu uz mācīšanos latviešu valodā, tam ir jāgatavojas. Iesākumā gribētos, lai bērnudārza audzinātājas tiktu apmācītas labā latviešu valodā un bērnudārzā izglītība būtu latviešu valodā. Nākamajā posmā bērniem, ierodoties pirmajā klasē, jau zinot latviešu valodu, mācību procesā grūtību nebūtu. Bērnam, īpaši sākumskolā, svarīgākais ir iet uz skolu ar prieku, bez stresa, saprotot visu, ko runā klasē.

- Vai esat apmierināta ar skolas pašpārvaldes darbu?

Nē, neesmu apmierināta. Jau daudzus gadus mūsu pašpārvalde organizē svētkus, bet es gaidu arī ikdienas dzīves organizēšanu. Darbs pie disciplīnas: nesen atgriezos no Vācijas, kur ir ētikas kodekss. Tās ir sacensības starp klasēm: kā bērni mācās, viņu uzvedība stundās un starpbrīžos, vai viņi aizskar

viens otru, vai viņi ir godīgi un pieklājīgi. Skolotāji to nevēlas darīt. Kad nav komandas, tad nekas nenotiek: “Viens nav karotājs,” – tāpēc gribētos, lai pašpārvalde pievērstu uzmanību mūsu dzīves ikdienas mirkļiem.

- Pagājušajā gadā martā mūsu skolā ieradās bērni no Ukrainas, vai viņi palika skolā un, ja jā, tad pēc kādas programmas viņi mācās?

Labs jautājums. Šobrīd pie mums ir palikuši 3 skolēni no Ukrainas. Viņiem licencējām latviešu programmu, bet ne visās klasēs, tikai 7., jo tas ir diezgan grūti un dārgi. Man šķiet, ka šiem bērniem mūsu skolā ir ērti. Viņiem tiek organizētas papildu latviešu valodas stundas, lai viņi varētu saprast tēmas citos mācību priekšmetos.

- Tagad mūsu skola Latvijas labāko skolu reitingā atrodas 15. vietā. Kā šo rezultātu var uzlabot?

Runājot ar apkārtējiem, es vienmēr saku: «Skola ir spēcīga ar saviem skolēniem.» Kādi skolēni, tāda skola. Lai labāk paceltos reitingos, vairāk jāpiedalās olimpiādēs un jāiegūst balvas, ko mūsu bērni īsti nevēlas, un skolotājiem jāpierunā skolēni piedalīties konkursos un olimpiādēs. Un vēl ir ļoti svarīgi – labāk nokārtot gala eksāmenus.

- Vai jūs vēlētos atgriezties klasē nevis kā direktors, bet gan kā skolotājs?

Protams, ka gribētu, jo manējie neļaus samelot, es devos pie saviem skolēniem kā uz brīvdienu. Bet pēdējā laikā ir tik daudz dokumentu, ka man vienkārši nav laika iet pie skolēniem, tas ir mans mīnuss. Diemžēl es nepazīstu visus vidusskolēnus, un viņi nepazīst arī mani.

- Mūsu skolā kādreiz bija radio kabinets. Vai tagad būtu iespējams to atgriezt? Vai ir nepieciešams to atgriezt?

Mūsu absolvents, aktieris Ņikita Tarasovs, bija pie mums ieradies ciemos apmēram pirms diviem vai trim gadiem. Un mēs atcerējāmies, ko viņš darīja skolā, izņemot stundu apmeklēšanu. Tieši tad speciāli viņam un viņa komandai tika izveidota radio telpa, lai informētu skolēnus par jaunumiem, par visu, kas notiek skolā. Kad bija pieprasījums, tad mēģinājām to darīt. Vai tas ir nepieciešams šodien? Man grūti pateikt, jo tagad skolā ir ekrāni, sociālie tīkli, telefoni. Vai tam šobrīd būtu liela nozīme? Es šaubos. Vajadzēs – atjaunosim.

- Ko jūs novēlētu mūsu skolas skolēniem?

Pirmkārt, mīli skolu, mīli savu komandu, centies attīstīt sevi. Labākie gadi, var jautāt jebkuram absolventam, ir skolas gadi, īpaši vecāko klašu. Patiesākie draugi ir skolas draugi, jo tur nav izdevības savā starpā. Protams, novēlu uz skolu iet ar labu garastāvokli, ar labiem nodomiem, ar prieku pavadīt laiku un, protams, veselību.

- Liels paldies, Svetlana Semenko, par interviju. Mēs vēlam jums radošus panākumus. Ceram, ka mūsu skola ieņems tai pienākošo vietu Latvijas labāko skolu reitingā!

Nika Mahonina, Anna Ulanova, 10.A

Интервью с директором гимназии – Семенко Светланой Ивановной.

Общеизвестно, что школа достигает определенных результатов не сама по себе, а при хорошем руководстве. Директор школы - это и управленец, и генератор идей; директор подбирает коллектив единомышленников и занимается вопросами школоведения. Директор должен уметь всё: решать тактические сиюминутные задачи и просчитывать стратегию и перспективу развития школы.

По традиции, ежегодно, наша школьная газета берет интервью у директора школы - Светланы Ивановны Семенко, этот год не стал исключением, и мы обратились к ней с несколькими вопросами, интересующими как учеников, так и преподавателей нашей гимназии.

Корреспонденты школьной газеты «ЕГОЗА» побеседовали со Светланой Ивановной о планах и идеях развития школы, о ее отношении к различным школьным событиям, о том, какие новшества ожидают нашу гимназию. Вот некоторые выдержки из беседы, которые вошли в эту статью.

- Какие изменения произошли в школе в этом учебном году?

Особо больших изменений не произошло, самый большой успех - в этом учебном году школа полностью укомплектована педагогическими кадрами. Поскольку дефицитом учеников мы не страдаем, самое главное было найти по всем предметам учителей.

- Что Вы считаете самым сложным в работе директора и завучей?

Самое сложное в нашей работе, это вопросы, которые невозможно решить... В течение дня всплывает очень много проблем. На сегодняшний день у меня 8 заместителей и у каждого достаточно объемный круг обязанностей. Все учителя оценивают нашу работу очень хорошо. Заместители у меня молодцы!

-Каково Ваше мнение о том, что все школы национальных меньшинств должны учиться только на латышском языке? Как Вы считаете, готова ли наша школа к таким переменам?

На этот вопрос однозначно ответить нельзя. Для того, чтобы перейти на обучение на латышском языке, надо быть к этому готовым. Для начала хотелось бы, чтобы были подготовлены воспитатели детских садов с хорошим латышским, и воспитание в детском саду должно было пройти на латышском языке. Следующий момент, дети, пришедшие в первый класс, уже владеющие латышским языком, не испытывали бы трудностей в процессе обучения. Для ребенка, особенно в начальных классах, самое главное, это ходить в школу с удовольствием, без стресса, понимая все, о чем говорят на уроках.

- Устраивает ли Вас работа школьного самоуправления?

Нет, не устраивает. Многие годы у нас самоуправление занимается организацией праздников, а я жду организации каждодневной жизни. Работа над дисциплиной: я недавно вернулась из Германии, где существует кодекс этики.

Это соревнование между классами: как дети учатся, их поведение на уроках и переменах, не обижают ли они друг друга, честны и порядочны ли они. Не хотят учителя этим заниматься. Когда нет команды, тогда ничего не получается: “Один в поле не воин”, - поэтому хотелось бы, чтобы самоуправление уделяло внимание именно каждодневным моментам нашей жизни.

- В прошлом году, в марте, в нашу школы пришли дети из Украины, остались ли они в школе и, если да, то, по какой программе они учатся?

Хороший вопрос. У нас на сегодняшний день осталось 3 ученика из Украины. Для них мы лицензировали латышскую программу, но не во всех классах, только в 7-м, потому что это достаточно трудно и накладно. Мне кажется, что этим детям комфортно в нашей школе. Для них организованы дополнительные уроки латышского языка, чтобы они могли понимать темы по остальным предметам.

- Сейчас наша школа находится на 15-м месте в рейтинге лучших школ Латвии. Как можно улучшить этот результат?

Выступая перед ребятами, я всегда говорю: “Школа сильна своими учениками”. Какие ученики, такая и школа. Для того чтобы выйти в рейтинг получше, мы должны больше участвовать в олимпиадах и занимать призовые места, чего наши дети не очень хотят, а нашим

учителям приходится уговаривать учеников участвовать в конкурсах и олимпиадах. И очень важно - лучше сдавать выпускные экзамены.

- Не хотели бы Вы вновь войти в класс не в качестве директора, а как учитель?

Конечно, хотела бы, потому что мои ребята не дадут соврать, я шла к своим ученикам как на праздник. Но в последнее время бумажной работы так много, что я просто не успеваю выйти к ученикам, это мой минус. К сожалению, я не знаю всех старшеклассников, да и они меня не знают.

- Раньше в нашей школе была радиорубка. Была бы возможность вернуть её сейчас? Есть ли надобность её возвращать?

К нам два-три года назад, наверное, приезжал наш выпускник, актер - Никита Тарасов. И мы с ним

вспоминали, чем он занимался в школе помимо уроков. Именно тогда специально для него и его команды была создана радиорубка, чтобы оповещать учащихся о новинках, обо всем, что происходит в школе. Когда был спрос, тогда мы и старались это сделать. Нужно ли это сегодня? Мне сказать трудно, поскольку сейчас в школе экраны, социальные сети, телефоны. Имеет ли это смысл? Я сомневаюсь. Надо будет - восстановим.

- Что бы вы пожелали ученикам нашей школы?

В первую очередь, любить школу, любить свой коллектив, стараться развивать себя. Самые лучшие годы, можете спросить любого из выпускников, — это школьные годы, особенно старшие классы. Самые верные друзья — это школьные друзья, потому что там нет выгоды. Конечно, желаю идти в школу с хорошим настроением, с хорошими намерениями, с радостью проводить время и, конечно же, здоровья.

- Огромное спасибо, Светлана Ивановна, за интервью. Мы желаем вам творческих успехов. Надеемся, что наша школа займет достойное место в рейтинге лучших школ Латвии.

Ника Махонина, Анна Уланова, 10А

Nāk atkal rudens, mēs atkal skolā.

Brīnišķīgs rudens laiks. Koku lapas sāka pamazām krāsoties oranži dzeltenās krāsās un nokrīt, bet skolēni atgriežas savos skolas solos. Kāds atgriežas jau agrāk pazīstamajās mācību telpās un klasēs, bet daži – kā es, iet uz jaunu mācību iestādi.

Daži saka, ka pirmais iespaids ir pats galvenais un, iespējams, zināmā mērā, tā tas arī ir. Un lūk, mans stāsts par to, kā mani uzņēma šeit, protams, bez nerviem nav izticis, jo kaut kā, bet kolektīvā vajadzēja kaut ieplūst. Klasesbiedri mani uzņēma labi, tāpat kā citus jaunos skolēnus. Veica nelielu ekskursiju pa ģimnāziju. Septembra laikā man izdevās iepazīt daudzas interesantas, radošas un talantīgas personības. Pirmajās mācību dienās ģimnāzijā bija nedaudz sarežģīti orientēties, jo salīdzinājumā ar manu veco skolu – tā ir daudz, daudz lielāka, bet labsirdīgie klasesbiedri palīdzēja atrast vajadzīgo kabinetu un neapmaldīties.

Un lūk, septembris aizlidoja ļoti ātri un pienāca oktobris. Tagad es varu teikt, ka pirmie iespaidi par ģimnāziju ir ļoti labi. Viss ir daudz labāk nekā varētu būt un nekādas "slepenas" bailes par atsvešinātību no klases kolektīva nav apstiprinājušās.Secinājums: nekad nevajag baidīties no jaunā, nav jābaidās jautāt, iepazīties un lūgt palīdzību.

Zolitūdes ģimnāzijā man patīk tas, ka tu šeit vari atrast gandrīz jebkuru "klubu" pēc interesēm. Patīk programmēšana, tīmekļa dizainu izveide vai kaut kas tamlīdzīgs? Ģimnāzijā pastāv organizācija "skolas pašvaldība", kurā ir Mediju centrs, domāju, ka jums būs ko darīt, bet tas nav viss. Patīk organizēt pasākumus? Kultūras centrs jums! Vai jums ir liela sirds, kas vēlas palīdzēt trūcīgajiem? Labdarības centra vārti ir atvērti. Jūsu dvēsele vēlas apmeklēt nezināmas vietas un bez tam uzzināt kaut ko jaunu? Ārējo sakaru centrs jums! Vai patīk rakstīt daudzveidīgus tekstus, sacerējumus, eseju? Jums ir atvērts ceļš uz "Egoza" skolas avīzi!

Un, lūk, interesants jautājums: "Kas tavuprāt ir vissvarīgākais jebkurā skolā?". Es uzskatu, ka pats galvenais ir kolektīva saliedētība. Brīnišķīgi, kad kolektīvā valda harmonija un nav nekādas saspringtas atmosfēras. Kad skolēni palīdz viens otram dažādās sarežģītās situācijās, vai tas būtu kontroldarbs vai būtu smaga dzīves situācija. Patiesībā, tā ir brīnišķīga ģimnāzija un es priecājos, ka esmu tieši šeit.

Ksenija Nikitina, 10.a

Снова осень, мы опять в школе!!!

Настала прекрасная осенняя пора. Листья деревьев начали постепенно окрашиваться в оранжево-жёлтые цвета и опадать, а ученики возвращаться за свои привычные парты. Кто-то возвращается уже в ранее известные им учебные стены и классы, а вот некоторые – как я, идут в новое для них учебное заведение.

Некоторые говорят, что первое впечатление – самое главное и, возможно, в некоторой степени так оно и есть. И вот, моя краткая история о том, как меня приняли здесь. Конечно, без нервотрепки не обошлось, ведь как-никак, но в коллектив надо было как-то вливаться. Итак, одноклассники приняли меня хорошо, как и других новых учеников. Провели небольшую экскурсию по школе. За время сентября мне удалось познакомиться со многими интересными, творческими и талантливыми личностями. В первые учебные дни нахождения в гимназии было немного сложно в ней ориентироваться, так как по сравнению с моей старой школой – эта в несколько раз больше, но добродушные одноклассники помогали найти нужный кабинет и не заблудиться.

И вот, сентябрь пролетел крайне быстро и настал октябрь. Теперь я могу делать выводы о гимназии, свои первые впечатления. Они у меня весьма хорошие! Всё не так, как ожидалось. Всё гораздо лучше и никакие «тайные» страхи по поводу отстранённости от классного коллектива не подтвердились и вовсе разрушились в пух и прах. Вывод: никогда не стоит бояться спрашивать, знакомиться и просить о помощи.

В Золитудской гимназии мне нравится, ты здесь можешь найти себе практически любой «клуб» по интересам. Нравится программирование, создание веб-дизайнов или что-то в этом роде? В гимназии существует организация «Школьное самоуправление», в котором есть Медийный центр, думаю, вам будет чем там заняться, но это не всё. Нравится организовывать мероприятия? Культурный центр для вас! У вас большое сердце, которое желает помочь нуждающимся? Ворота Благотворительного центра открыты. Ваша душа желает посещать неизвестные места и помимо этого узнавать нечто новое? Центр Внешних мероприятий для вас! Или нравится писать разнообразные тексты, сочинения, эссе? Вам открыта дорога в школьную газету «Егоза»!

И вот весьма интересный вопрос: «Что, по-твоему, самое важное в любой школе?» Я считаю, что самое главное – это сплоченность коллектива. Чудесно, когда в коллективе царит гармония и нет никакой напряженной атмосферы. Когда ученики помогают друг другу в различных сложных ситуациях - будь то контрольная работа или будь то тяжелая жизненная ситуация. В самом деле, это чудесная гимназия, и я рада, что поступила именно сюда.

Ксения Никитина, 10А

Zolitūdes ģimnāzijas pasākumi sākumskolā 2022./2023.mācību gadā.

Jaunais mācību gads iesākās ar Zinību dienas svinīgajām klases stundām. Visas klases audzinātājas sagatavoja saviem mīluļiem neaizmirstamu 1.septembra Zinību dienu.

Visu septembra sākumu 1.-3. klašu latviešu valodas skolotājas (K.Dombrovska, J.Martjanova, K.Kirilova, N.Jakovele) savās klašu grupās kopā ar bērniem gatavojās Dzejas dienām (11.septembrī). Savās stundās skolēni iepazinās ar to, kas ir Dzejas dienas, izlasīja dažādu latviešu pazīstamu dzejnieku dzejoļus, iemācījās tos no galvas, deklamēja, zīmēja un krāsoja lietussargus, ābolus, riekstus, rakstīja tur savu dzejoli, ko deklamēja, izgrieza, līmēja un veidoja Dzejas dienas sienu savā gaitenī. To visu varēja apskatīt visos sākumskolu gaiteņos.

No 26.09.-30.09. sākumskolas skolēni piedalījās Dārzeņu, jeb Miķeldienas nedēļas svinēšanā. Šo pasākumu izdomāja J.Stupele un piedāvāja mums piedalīties. Mēs ar lielāko prieku izmantojām šo iespēju.
Skolēni mājās pagatavoja dažādus rudens velšu darbiņus un atnesa uz kopējo izstādi.

Visu nedēļu mums palīdzēja vecāko klašu skolēni.

Katra diena bija veltīta kādai dārzeņu grupai un to krāsai. Skolēniem visu nedēļu bija jāsaģērbjas konkrētajā krāsā.

Otrdiena bija kāpostu diena – zaļa krāsa. Kopā ar skolēniem bija jāuztaisa kaut kas no kāpostgalvām un jānofotografējas kopā ar savu klasi. Trešdiena bija burkānu diena – oranža krāsa. No burkāniem, ar konusa palīdzību bija jāizveido piramīda un jānofotografējas kopā ar savu piramīdu.

Ceturtdiena bija baklažānu, cukini, kabaču diena – zili-violeta diena. No dotajiem dārzeņiem bija jāizliek uz grīdas vārds – RUDENS. Un atkal jānofotografējas.

Piektdiena bija ābolu, bumbieru, vīnogu, cidoniju diena - daudzkrāsainā diena. No dotajiem augļiem vajadzēja sagatavot skaistu grozu ar augļiem.

Starpbrīžos vecāko klašu skolēni rīkoja skolēniem deju starpbrīžus, kas bērniem ļoti patika.

Nedēļa izdevās uz godu, emocijām un fotogrāfijām bagāta nedēļa.

Знакомьтесь, наши первоклассники!

Šogad Zolitūdes ģimnāzijas kolektīvam pievienojās piecas pirmās klases! Bērni ir spilgti, dzīvespriecīgi un enerģijas pilni, lai sāktu skolas dzīvi. Pirmklasnieki aktīvi mācās, komunicē, veido radošos darbus no dārzeņiem un rudens veltēm, un, pateicoties skolas pašvaldībai un klašu audzinātājiem, arī dejo un rotaļājas starpbrīžos. Pirmo klašu audzinātāji laipni atsaucās sniegt interviju skolas avīzei.

Mēs uzdevām tikai dažus jautājumus

1. Vai šī ir Jūsu pirmā pieredze klases audzināšanā?
2. Vai šī klase atšķiras no Jūsu iepriekšējām klasēm? Raksturojiet bērnus.
3. Vai Jums ir grūti uzraudzīt pirmklasniekus? Vai esat saskārušies ar grūtībām tur, kur tās nebijāt gaidījis?
4. Cik drosmīgi viņi jūtas skolā citu klasesbiedru vidū?

Panašenko Oksana 1.d

Jau 31 gadu strādāju ģimnāzijā. Es skolēnus vēl labi nepazīstu, mēs ar viņiem esam kopā tikai divas nedēļas. Viņi ir kā visi pirmklasnieki: reizēm bezpalīdzīgi, reizēm raud, reizēm priecājas - emocijas mainās ļoti strauji, bet pamazām viņi sāk pierast pie skolas. Ir dažādas atšķirības. Ir ļoti drosmīgi bērni, ir tādi, kas vēl joprojām ir bijīgi, viņiem ir grūti atrast garderobi vai izeju - visi bērni ir dažādi.

Natālija Griņjakina 1.b.

Šī pieredze nav pirmā. Protams, katra klase ir atšķirīga, visi bērni ir atšķirīgi. Es savu 1.b klasi labi nepazīstu, bet bērni visi ir jauki, adekvāti, harmoniski. Vecāki par viņiem rūpējas, nav bez uzmanības atstātu bērnu, un tas ir svarīgi. Ja vecāki par viņiem rūpējas, bērni izaug labi. Neviens no neviena nebaidās, mūsdienu bērni ir ļoti drosmīgi, es pat teiktu, ka nedaudz nekaunīgi, salīdzinot ar to, kādi bērni bija agrāk. Dažiem mūsdienu bērniem nav barjeru, viņi nesaprot: pieaugušais vai vienaudzis, vai kā jāuzrunā cilvēkus.

Aleksandra Tumarevičа 1.e

Šī nav mana pirmā klases audzinātājas pieredze. Man šķiet, ka man paveicās, jo pagājušajā un šajā gadā man bija ļoti labi, labsirdīgi un aktīvi bērni. Vienmēr ir grūtāk strādāt ar pirmklasniekiem, īpaši tad, ja esat nesen pabeiguši audzināt 3. klasi, kad bērni 3. klasē jau ir ļoti patstāvīgi, atjautīgi un vadāmi. Pirmajā klasē ir grūtāk «savākt» bērnus, viņi vēl nav tik patstāvīgi, daudzi bērni nespēj savās mugursomās atrast mācību stundai nepieciešamās lietas, daži bērni skolā apmaldās - viņi iet kopā, mazliet skatās apkārt un jau ir apjukuši. Šogad pirmo reizi man bija gadījums, kad bērns no ģērbtuves gāja kopā ar mums un uz pirmo mācību stundu tā arī neieradās - viņš devās uz sporta stundu kopā ar citu klasi, kas arī izģērbās mūsu ģērbtuvē. Kad es viņam pajautāju, kāpēc viņš nav pārsteigts, ka ir cits skolotājs un citi bērni, viņš atbildēja, ka bija pārsteigts, bet viņš ļoti gribēja iet sportot! Tas notika pirmajā mācību dienā. Tā gāja gandrīz mēnesi, citi bērni - vairāk savākti, klasē aktīvi, drosmīgi, gatavi darbam! Klases pārtraukumos, kad vien iespējams, mēs dejojam - daudzi bērni dejo ar prieku un nekautrējas viens no otra! Protams, vienmēr ir arī kautrīgie!

Mēs ceram, ka bērni saglabās savu entuziasmu, pozitīvo noskaņojumu un turpinās cītīgi mācīties līdz pat vidusskolas beigām!

Alīse Tumule, 10.A

В этом году в гимназия «Золитуде» приняла пять первых классов! Ребята яркие, весёлые и полны сил для начала своей новой школьной жизни. Первоклассники активно учатся, общаются, создают осенние поделки, и, спасибо школьному самоуправлению и классным руководителям, танцуют и играют на переменах. Классные руководители первых классов любезно согласились дать интервью для школьной газеты.

Мы задали лишь несколько вопросов:

1. Первый ли это Ваш опыт классного руководства?
2. Отличается ли этот класс от Ваших предыдущих классов? Опишите ребят.
3. Тяжело ли Вам даётся руководство первоклассниками?
4. Обнаружили ли Вы трудности там, где их не ожидали?
5. Насколько смело они чувствуют себя в школе при других одноклассниках?

Панашенко Оксана Алексеевна 1.д.

31-ый год работы в гимназии. Я их ещё плохо знаю, всего две недели мы с ними общаемся. Они как все первоклассники: иногда беспомощные, иногда плачут, иногда радостные, то есть бывают очень резкие перепады эмоций, но потихонечку начинают привыкать к школе. Есть очень смелые дети, есть те, кто до сих пор, прошло две недели, а им сложно найти гардероб, выход – все дети разные.

Наталья Леонидовна Гриняkина 1.б.

Конечно, каждый класс отличается от другого, все дети разные. Свой Б класс я пока плохо знаю, но дети все хорошие, адекватные, домашние. Родители о них заботятся, нет брошенных детей – это важно. Если родители заботятся, то и дети вырастают хорошими. Никто никого не боится, современные дети очень смелые, я бы даже сказала немного наглые по сравнению с тем, какие раньше были дети. У некоторых современных детей нет барьеров, они не понимают: взрослый или сверстник, или как обращаться к людям.

Тумаревича Александра Анатольевна 1.е.

Это не первый опыт классного руководителя для меня. Мне, наверное, повезло, что в прошлом выпуске и в этом у меня очень хорошие, добрые, активные дети. Работать с первоклассниками всегда тяжелее, особенно, когда только недавно выпустил 3 класс, когда дети в 3 классе уже очень самостоятельные, находчивые и управляемые. В первом классе сложнее «собрать» детей, они еще не самостоятельные, многие не могут в своих рюкзаках найти нужные для урока вещи, некоторые дети теряются в школе - идем вместе, немного засмотрелся по сторонам и уже растерялся. У меня в этом году впервые был случай, когда ребенок из гардероба шел вместе с нами, а на первый урок так и не пришел - он с другим классом, который также раздевается в нашем гардеробе - пошел на урок спорта. Когда я у него спросила, почему он не удивился, что другая учительница и другие дети, он сказал, что удивился, но уж очень хотел пойти на спорт! Это было в первый учебный день.

Прошел почти месяц, и это уже почти другие дети: в классе активные, смелые, готовы к действиям! На переменах в классе по возможности мы танцуем - очень многие дети танцуют с удовольствием и не стесняются друг друга! Конечно же всегда есть скромняшки!

Мы надеемся, что дети сохранят свой энтузиазм, позитив и продолжат трудолюбиво учиться до окончания старшей школы!

Алиса Тумуле, 10А

Jauna skola – jauna dzīve.

Katram cilvēkam dzīvē iestājas brīdis, kad kaut kas jāmaina un jāsāk no jauna. Tik daudzi skolēni 9. klasē stājās grūtas izvēles priekšā: doties mācīties tehnikumā, koledžā vai izvēlēties vidusskolas programmu. Īpaši grūti bija tiem, kuri absolvēja pamatskolu, kurā mācījās 9 gadus, jo diemžēl tagad ierastās skolas sienas bija jāatstāj un jāizvēlas cita izglītības iestāde. Šādas izvēles priekšā bijām arī mēs, Pārdaugavas pamatskolas skolēni.

Mainot skolu, mainās ne tikai kolektīvs, bet dzīve kopumā. Kaut kas pilnīgi jauns un svešs tevi gaida, ja nolemsi doties mācīties citur. Tas notika ar mani un maniem bijušajiem klasesbiedriem.

Nepatīkamākais, ar ko saskārāmies, izvēloties Zolitūdes ģimnāziju, bija ceļš. Agrāk ceļā no mājām līdz skolai pagāja 15 minūtes, bet tagad ceļš līdz skolai jāpavada veselu stundu, un atpakaļceļā pavadām tikpat vai nedaudz vairāk laika. Piekrītu, 2 stundas ceļā ir daudz. Viss cits saistībā ar jauno skolu mūs ļoti iepriecināja.

Vispirms vēlos izteikt savu viedokli par skolotājiem. Ģimnāzijā novērojām, ka pieeja mācībām ir mūsdienīgāka: tās ir dažādas prezentācijas stundās, projekti, grupu darbi; un dabas mācību stundas ir šedevrs, katru reizi veicam kādu laboratorijas darbu, eksperimentējam, izdarām secinājumus, par ko mums ir liels prieks! Iepriekšējā skolā šāds darbs varētu būt vienu vai divas reizes gadā.

Trīs mani bijušie kursabiedri, kas arī izvēlējās mācīties Zolitūdes ģimnāzijā, vienbalsīgi saka: «Uzņēma labi, ar visiem ātri sadraudzējos.» Ja godīgi, tad pilnībā piekrītu, jaunie klasesbiedri ir ļoti atsaucīgi, jau mēnesi neesmu sastapis emocionālu vai fizisku iebiedēšanu savā un citu jaunpienācēju adresē.

Apdomājot skolas stiprās un vājās puses, vispirms vēlos izcelt plusus: A un B nedēļu esamību. Tas ir ļoti ērti! Arī brīvie “logi” dažkārt glābj, var izpildīt vai pabeigt mājasdarbus vai nodarboties ar sev interesējošām lietām, vai vienkārši atpūsties. Otrkārt, kā vienu no skolas stiprajām pusēm izvirzām lielisko skolotāju kolektīvu, silto atmosfēru skolā un ļoti patīkamos zvanus. Tomēr ir arī daži trūkumi - ļoti gari pārtraukumi un liels stundu skaits dienā, ko min mans bijušais klasesbiedrs, kurš šobrīd mācās paralēlklasē - 10c.

Ja tev patīk visur piedalīties, esi radošs, atvērts cilvēks, tad tev ir iespēja - skolas pašpārvalde, kurā vari apliecināt sevi ne tikai kā čaklu audzēkni, bet arī kā līdzsabiedrisku cilvēku.

Ir pagājis tikai mēnesis, un mums nebija laika visu iepazīt, bet tuvākajā laikā noteikti sevi pierādīsim un centīsimies sniegt arī savu ieguldījumu skolas dzīvē. Pēc Skolēnu pašpārvaldes prezidenta un viceprezidenta prezentācijas ir sajūta, ka būs mega jautri.

Zamerovskis Artūrs, 10A

Новая школа – новая жизнь.

У каждого человека наступает такой момент в жизни, когда приходится что-то менять и начинать все заново. Так многие учащиеся 9-классов стояли перед выбором: пойти учиться в техникум, колледж или выбрать программу средней школы. Особенно трудно было тем, кто заканчивал основную школу, где они проучились 9 лет, им надо было покинуть родные стены и выбрать учебное заведение. Перед таким выбором стояли и мы, ученики Пардаугавской основной школы.

Переходя из одной школы в другую, меняется не только коллектив, но и жизнь в целом. Все абсолютно новое ждёт вас, если вы решите перейти в другую школу. С этим столкнулся и я и мои бывшие одноклассники.

Самое неприятное, с чем мы столкнулись, выбрав Золитудскую гимназию, это дорога. Раньше от дома до школы мне было 15 минут, а сейчас дорога до школы занимает 1 час и столько же времени или чуть больше мы тратим на обратный путь. Согласитесь, 2 часа на дорогу, это много. Все остальное в новой школе нас очень порадовало.

Учителя, вот о ком хочется говорить в первую очередь. В гимназии мы заметили, что здесь подходят к урокам более современно: это различные презентации, проекты, работа в группах; а уроки природоведения - это просто шедевр, каждый раз мы делаем какую-нибудь лабораторную работу, экспериментируем, делаем выводы, что доставляет нам огромное удовольствие! В бывшей школе такая работа могла быть один или два раза в год.

Трое моих бывших одноклассников, которые пришли вместе со мной, в один голос говорят: «Приняли хорошо, со всеми быстро подружились». Честно говоря, полностью согласен, ребята очень отзывчивые, за месяц не встретил буллинга в свою сторону, да и в сторону других новеньких.

Думая о плюсах и минусах, хочется выделить, в первую очередь, плюсы: наличие А и Б недель. Это очень удобно! Так же наличие «окна» иногда спасает, можно сделать или доделать домашнее здание или заняться своими делами, или просто отдохнуть. Во-вторых, мы отмечаем прекрасный педагогический состав, теплая атмосфера в школе и очень приятные звонки. Но не обошлось и без минусов – очень длинные перемены и большое количество уроков в день, это то, что отметил мой бывший одноклассник, он учится в 10ц.

Если вам нравится везде принимать участие, вы креативный, творческий человек, то здесь есть место для вас, это школьное самоуправление, где можно проявить себя не только как прилежный ученик, но и как человек с активной жизненной позицией.

Прошел только месяц, и мы не успели со всем познакомиться, но в скором будущем обязательно себя проявим и постараемся внести свой вклад в жизнь школы. Из презентации президента и вице-президента Школьного самоуправления есть ощущение, что будет мега весело.

Замеровский Артур, 10А

Kādi ir mūsu ceturtās klases skolēni?

Pēc devītās klases absolvēšanas klašu audzinātājas uzņēmās atbildību par ceturtās klases skolēniem. Tāpēc parādījas ideja intervēt klašu audzinātājus par pirmo iespasidu par klasēm, par viņu vājām pusēm, vai klasē ir līderi. Tāpēc aicinām iepazīties labāk ar ceturtās klases kolektīvu.

Skolotāja M.Škutāne pastāstīja par savu 4.c klasi.

1)Kāds bija jūsu pirmais iespaids par 4.c klasi?

Klasē ir daudz zēnu, viņi ir pozitīvi, dzīvespriecīgi, aktīvi, atsaucīgi, enerģiski. Labi bērni. Viņi labi uzvedas ēdnīcā. Lielākā daļa no klases ir zēni, man ir tikai 9 meitenes, vai varat iedomāties? Pirmais iespaids ir šoks, ak Dievs, cik viņi ir mazi. Pastāv bailes «Ko ar viņiem darīt?»

2)Kādas vājās puses ir skolēniem?

Viņiem ir organizatoriskās problēmas. Bērni sistemātiski kavē uz stundām. Tā kā šī ir pamatskola, viņiem ir ļoti grūti. Septītajā klasē viņi izvēlēsies mācīties valodas vai matemātiku.

3)No kā ir atkarīga atmosfēra klasē, vai klasē ir līderi?

Jā, ir izteikti līderi, kuri kontrolē attieksmi pret mācīšanos - viņi ļoti labi mācās un ļoti cenšas, ka arī uztur iekšējo kartību klasē. Viņi ar savu piemēru nosaka dažus uzvedības noteikumus,

acīmredzot, jau sākumskolas laikā klasē iemantojot zināmu cieņu. Meitenes diemžēl ir inertākas un klusākas. Bet kopumā es domāju, ka atmosfēra klasē ir atkarīga no klases audzinātāja un skolēnu savstarpējās sapratnes. Pirmajā klasē bērni katrā klasē tiek iedalīti pēc nejaušības principa, tāpēc, ja bērnu temperaments labi sakrīt un klases audzinātāja pieeja ir atbilstoša klasei, tad izveidojas labs klases kolektīvs.

Skolotāja Lorina aprakstīja 4.a klasi.

1)Kāds bija jūsu pirmais iespaids par 4.a klasi?

Pirmais iespaids bija ļoti pozitīvs.

2) Kādas vājās puses ir skolēniem?

Viņi ir aktīvi. Viņi jau ir lieli bērni, tāpēc mums ir maz pārpratumu. Vienīgais ir tas, ka viņi uzvedas skaļi, bet to es nevaru uzskatīt par vājo pusi.

3)Vai jūsu klasē ir izteikti līderi?

Nē, nav. Viņi visi, man liekas, ir ļoti draudzīgi un pozitīvi, un atvērti. Varbūt bērnišķīgi bišķiņ. Es mācu visas četras klasses, viena vesela klase man ir audzināmā un parējos zinu pa grupiņām, pa pusei no katras klases, tatad gandrīz visus jau pazīstu.

Skolotāja Rukmane pastāstīja par savu 4.b klasi.

1)Kāds bija jūsu pirmais iespaids par 4.b klasi?

Klase kopumā ir draudzīga, izpalīdzīga, labprāt iesaistās visās aktivitātēs un visās darbībās, stundās strādā arī labi un aktīvi. Vienīgi, ik pa laikam zēnu un meiteņu starpā notiek kaut kādi konflikti.

2) Kādas vājās puses ir skolēniem?

Skolēni ik pa brīdim skaļi, ļoti aktīvi, pat parlieku aktīvi, bet kopumā ir draudzīgi, izpalīdzīgi.

3)Vai jūsu klasē ir izteikti līderi?
Jā, ir tie līderi, gan meiteņu vidū, gan manā klasē vairāk zēni, kuriem ir līderu dotības un, tad viņi arī ik pa laikam regulē to kartību un uzņemas līdera lomu. Līdz ar to, daudz no viņiem ir atkarīgs. Un ja arī nav viņu, tad, teiksim, viss notiek savādāk, ka arī stundās daudz mierīgāk.

Skolotāja Cukura atbildēja uz jautājumiem par 4.e klasi.
1)Kāds bija jūsu pirmais iespaids par 4.e klasi?
Pirmais iespaids bija ļoti pozitīvs. Gan meitenes, gan zēni manā klasē ir ļoti gudri, jautri, dzīvespriecīgi bērni.
2) Kādas vājās puses ir klases skolēniem?
Kā ceturtklasnieki viņi ir ziņkārīgi, draudzīgi un atbildīgi pret mācībām. Protams, kādreiz gadās ko noslinkot un aizmirst, bet mums vēl visa dzīve priekšā, mācāmies no kļūdām un ejam tikai uz priekšu.
3) Vai jūsu klasē ir izteikti līderi?
Klasē nevaru teikt, ka kāds būtu atkarīgs no kāda, bet ir izveidojusies puišu grupa, kas daudz pavada laiku kopā un vienmēr viens otru aizstāv un dara blēņas. Meitenes visas ir draudzīgas un vienmēr atbalstošas pret visiem.
Vēlamies pateikties skolotājiem, kuri piedalījās ientervijā.

Ceturtās klases skolēni ir draudzīgi, vienoti, izpalīdzīgi. Protams, visiem cilvēkiem ir savas vājās puses, bet kopumā skolotājiem ir prieks strādāt ar bērniem. Mani pārsteidz tas, ka 4.klasēs skolēni ir jau pieauguši bērni. Ja es atcerētos savus klasesbiedrus 4.klasē, tad es neraksturotu mūs kā paklausīgus, saprotošus bērnus. Tādēļ ir prieks apzināt, ka šodienas ceturtās klases skolēni ir tādi aktīvi un tiem piemīt spilgta personība.

Alise Tumule, Katrina Ivanova 10.A

Caur uguni, ūdeni un vara caurulēm.

Piektdien, 14. oktobrī, Rīgas Zolitūdes ģimnāzijā notika 10. klašu skolēnu iesvētības. Skolēnu pašpārvalde bija sagatavojusi aizraujošu programmu jaunajiem vidusskolēniem – ģimnāzistiem.

Pasākumu duetā atklāja Inna Chikh un viņas audzēkne, izpildot personīgi sacerētu dziesmu skolēniem. Lai kļūtu par īstiem vidusskolēniem, skolēniem nācās iziet caur "uguni, ūdeni un vara caurulēm". Šajā metaforā par uguni parādījās katras klases vizītkarte.

Pirmie uz skatuves tika aicināta humanitārā virziena klase. Jaunieši, būdami satraukti par gaidāmo uzstāšanos, bija gatavi doties uz skatuvi vēl pirms pasākuma vadītāji pabeidza savu runu. 10.a aicināja skatītājus doties ceļojumā pa romantisko Franciju, labvēlīgo Vāciju, konservatīvo Lielbritāniju, brīvdomīgo Ameriku un dzīvespriecīgo Spāniju.

Otrie uz skatuves tika uzaicināta fizikas un matemātikas virziena klase. Ar skolēniem un viņu klases audzinātāju, publika iegrima maģijas un burvestību pasaulē, kas ir slēgta parastiem cilvēkiem vai, britiski runājot, magliem. Viņi uzsvēra savas klases dažādību, kurā ir visdažādākās personības: no dejotājiem un dziedātājiem līdz matemātiķiem.

Pēdējā, bet ne mazāk svarīga, bija ķīmiski bioloģiskā virziena klases uzstāšanās. Savā priekšnesumā 10.c pierādīja, ka daudziem garlaicīgie priekšmeti - ķīmija un bioloģija, patiesībā ir neticami interesanti un izzinoši. Demonstrējot klases vienotību, skolēni sevi attēloja kā šūnas daļas, iztēlojoties sevi kā vienotu organismu.

Tālāk skolēniem bija jāiztur pārbaudījums caur "ūdeni". Jauniešiem tika uzdoti jautājumi par dažādiem virzieniem, piemēram, fiziku, sociālzinībām, ķīmiju un bioloģiju. Ģimnāzisti lieliski parādīja sevi cienīgā cīņā, ar viņiem piedalījās arī viņu klases audzinātāji.

Finālpārbaudījumi vidusskolēniem bija caur "vara caurulēm". Katrai klasei tika piedāvāts vārds, kas tiem bija jāizveido fiziski attēlojot, izmantojot tikai klasesbiedrus. Skolēniem tika dotas 7 minūtes uzdevuma izpildei, pēc kā citām klasēm kopā ar skolotājiem bija jāuzmin dotais vārds. Visas trīs klases tika galā ar šo uzdevumu brīnišķīgi! Par otru "vara cauruli" kļuva Innas Chikh personīgi sagatavotais pārbaudījums, kura mērķis bija radīt klašu personīgo harmonisko melodiju, imitējot pulksteņa skaņu. Pēdējais veltījums skolēniem bija ūdens no zināšanu avota un zinātnes akmens.

Noslēgumā jaunos 10. klašu skolēnus sveica skolas direktore Svetlana Semenko un direktores vietniece Veronika Skripačova. Viņu vārdi iedvesmoja ģimnāzistus un aicināja uz tālāko ceļu mūsu Zolitūdes ģimnāzijā.

Anna Ulanova, Mahonina Nika 10.A

Огонь, вода и медные трубы.

В пятницу, 14-ого октября, в Рижской гимназии “Золитуде” прошло “Посвящение в гимназисты”. Школьное самоуправление подготовило увлекательное представление для юных старшеклассников-гимназистов.

Открыли мероприятие дуэт Инны Васильевны Чих и ее подопечной, которые исполнили песню, сочинённую лично для школьников. Чтобы стать настоящими старшеклассниками, ученикам пришлось пройти “огонь, воду и медные трубы”. Огнем, в данной метафоре, выступила визитная карточка каждого класса.

Первыми на сцену был приглашен гуманитарный класс. Ребята, взволнованные предстоящим выступлением, были готовы выйти на сцену раньше, чем ведущие закончили свою речь. 10-й “а” пригласил зрителей в путешествие по романтичной Франции, доброжелательной Германии, консервативной Британии, свободолюбивой Америке и жизнерадостной Испании.

Вторым на сцену вышел физико-математический класс. С учениками и их классным руководителем публика погрузилась в мир магии и волшебства, который закрыт для обычных людей или, по-британски, маглам. Они подчеркнули разнообразие своего класса, в котором присутствуют всевозможные личности: от танцоров и певцов, до ученых-математиков.

Последним, но не менее важным, было выступление химико-биологического класса. В своем номере, 10-й “ц” доказал, что для многих скучные предметы - химия и биология, на самом деле невероятно интересны и познавательны. Демонстрируя единство класса, ученики изобразили себя в качестве частей клетки, представляя себя как единый организм.

Дальше ученикам предстояло пройти испытание “водой”. Ребятам были заданы вопросы разных направлений: физика, обществознание, химия и биология. Гимназисты прекрасно показали себя в достойной борьбе, с ними принимали участие и их классные руководители.

Финальными испытаниями для старшеклассников стали “медные трубы”. Каждому классу было предложено слово, которые те должны были составить из самих себя. Ученикам было дано 7 минут на выполнения задания, после чего другие классы вместе с учителями должны были угадать данное слово. Все три класса справились с этим задание на “ура”!

Второй “медной трубой” послужило испытание, лично подготовленное Инной Васильевной Чих, смысл которого было создать гармоничную мелодию классов, имитируя звук часов. Последним актом посвящения стала вода из источника знаний и гранит науки.

В завершении, юных 10-классников поздравил директор школы Светлана Ивановна Семенко и завуч Вероника Геннадьевна Скрипачева. Их слова воодушевили гимназистов и наставили на дальнейший путь в нашей гимназии “Золитуде”.

Ника Махонина и Анна Уланова, 10А

Projekts «Mūzika ir valoda. Valoda ir mūzika»

No 21. līdz 28. septembrim mūsu ģimnāzijas skolēni viesojas Vācijā mūsu partnerskolā Sportoberschule Leipzig.
Mūsu projekta tēma bija «Mūzika ir valoda. Valoda ir mūzika.» Projektā laikā skolēni stāstīja par savu iemīļotāko izpildītāju un iecienīto mūziku, dejoja ča-ča-ča, apmeklēja mūzikas instrumentu muzeju (Musikinstrumentenmuseum), kur varēja spēlēt vecus instrumentus un pat mini ērģeles, un, protams, redzēt, kā tās darbojas no iekšpuses. Skolēni apmeklēja Baha muzeju (Johans Sebastians Bahs) - vācu komponists, ērģelnieks un mūzikas pasniedzējs. Leipcigā apmeklēja dažādas vēsturiski nozīmīgas vietas, iepazina pilsētas vēsturi.
Projektā ietvaros mūsu skolēni un skolotāji saņēma unikālu iespēju apmeklēt Reihstāga kupolu un apskatīt pilsētu no augšas, devās apskates ekskursijā pa Šprē upi.

Rīga-Leipzig. Nesen bijām pieredzes apmaiņas braucienā uz Vāciju, Leipcigu.

Tas atstāja daudz neaizmirstamu sajūtu un atmiņu! Uz Vāciju devās 11 skolēni no 7.-11. klasēm un 4 skolotāji. Ceļš bija garš, bet interesants, bija laiks gan pavērot apkārtni, gan iepazīties ar projekta dalībniekiem. Mūsu vizītes tēma bija «Mūzika ir valoda, un valoda ir mūzika.» Tātad mūsu programma sastāvēja no dažādu muzikālu pasākumu apmeklēšanas un deju apguves pāros. Visvairāk man palika atmiņā slavenais Thomaner koris, viņu hostelis un maģiskais koncerts, orķestra ģenerālmēģinājums un uzstāšanās uz lielākajām ērģelēm Saksijā. Ir vērts atzīmēt arī garos un grūtos ča-ča-ča dejas mēģinājumus un mūsu pastaigas pa skaisto Leipcigas pilsētu. Pēdējā dienā ieradāmies Berlīnē. Ļoti grandioza un liela pilsēta ar skaistiem skatiem.

Latvijā atgriezāmies bez starpgadījumiem, un nenožēloju nevienu šajā projektā pavadīto sekundi. Ceru, ka vāciešu vizīte Latvijā noritēs tikpat raiti.

Ļiza Bovtrukeviča

Liktenīgā izvēle, vai Dzīvē ir jāpieņem lēmumi.

Dzīvē ir jāpieņem lēmumi, kas pilnībā ietekmēs mūsu turpmāko likteni un dzīvi kopumā. Jautājums "Kur man doties pēc 9. klases?" ir viens no tiem.

Protams, uz šo jautājumu nav konkrētas atbildes, jo katrs pats izvēlas, kur doties pēc 9 gadu izglītības. Tev ir izvēle: karjeras kāpnes (lai uzreiz apgūtu profesiju) vai vidusskola. Faktori, kas var ietekmēt jūsu izvēli: izglītība savā valstī, dzīvesvieta, dzīves līmenis, kā arī paša cilvēka vēlme, kādu viņš vēlas sevi redzēt pēc dažiem gadiem. Nevar apgalvot, ka jūsu plāni vai cerības piepildīsies, jo liktenis ir ārkārtīgi neparedzams, kaprīzs un mainīgs.

Pavadiet laiku un runājiet ar cilvēkiem, kuriem ir lielāka dzīves pieredze. Viņi var jums palīdzēt jūsu izvēlē un iespējams jūs atradīsiet tā saukto «ideālo variantu», lai jūs varētu plānot savu turpmāko dzīvi. Pat ja neizdevās sasniegt kādu mērķi, piemēram, iekļūt vēlamajā izglītības iestādē, tad tas nav iemesls satraukumam un nav vajadzības nolaist rokas. Neatmet visu pusceļā, vienkārši atjauno savu dzīves ceļu un seko tam. Varbūt tā ir mūsu eksistences jēga – kļūdīties, un tad labot kļūdas, gūstot dzīves pieredzi un darīt, kā to vēlas mūsu brīvā griba.

Bieži vien prātā nāk nestandarta vai neordinārās idejas, jo mums nebija pietiekami daudz laika par tām domāt. Pirms spert kādu nopietnu soli, labāk vispirms iepauzēt (ja situācija atļauj) un pārdomāt, lai vēlāk nenožņaugtos rūgtās asarās un nenožēlotu savu lēmumu. Pārsteidzīgi secinājumi ne vienmēr nāk par labu, tāpēc nevajag piekrist absolūti visam, ko tev piedāvā tavs iekšējais "es".

Mēs visu mūžu mācāmies, apgūstam kaut ko jaunu sev un nodarbojamies ar sevis izzināšanu. Mūsu liktenis izlems, kur mums vajadzētu būt un kur mums palikt. Dzīve nav salda, drīzāk rūgta un reizēm var pat pievilt, bet paspilgtināt to varam paši, jo cilvēks ir radītājs, kurš ir brīvs savos lēmumos. Pat ja atrodaties sarežģītā situācijā un jums šķiet, ka viss ir tur - nav izejas, tas tā nav. Vienmēr ir izeja no jebkuras situācijas.

Ja neesi pieņēmis lēmumu – kur doties pēc 9. klases absolvēšanas, tad nav par ko uztraukties. Jebkurā gadījumā tu būsi tur, kur tev jābūt. Cik izglītības iestāžu – tik cilvēku katrai. Jūs atradīsiet savu "ideālo sakritību" un savu ideālo vietu, kur būsiet laipni gaidīti un kur varēsiet attīstīt savus talantus un gūt panākumus dzīvē.

Ksenija Nikitina, 10.a

Судьбоносный выбор, или В жизни необходимо принимать решения.

В жизни необходимо принимать решения, которые целиком и полностью повлияют на нашу дальнейшую судьбу и жизнь в целом. Вопрос по поводу того: «Куда мне поступать после 9 класса» является одним из них.

Конечно, на этот вопрос нет конкретного ответа, ведь каждый сам выбирает, куда ему податься после 9-летнего образования. У вас есть выбор: карьерная лестница (поступать сразу на профессию) или школа. Что может повлиять на ваш выбор: образование в вашей стране, место проживания, уровень жизни, а также само желание человека, кем он хочет себя видеть через несколько лет. Не факт, что ваши планы или надежды сбудутся, ведь судьба крайне непредсказуема, капризна и изменчива.

Проводите время и разговаривайте с людьми, которые имеют больший жизненный опыт. Они могут помочь вам в выборе и, возможно, вы найдете для себя так называемый «идеальный вариант» для планирования вашей дальнейшей жизни. Даже если у вас не получилось достигнуть какой-то поставленной цели, к примеру, поступить в желаемое учебное заведение, то это не повод огорчаться и останавливаться. Не стоит бросать все на полпути, просто перестройте свой жизненный маршрут и следуйте ему. Возможно, в этом и заключается смысл нашего бытия – ошибаться, а после исправлять свои ошибки, набираясь жизненного опыта и делать так, как желает наша свободная воля.

Часто в голову приходят нестандартные или неординарные идеи, ведь у нас не было достаточного времени их обдумать. Прежде чем делать какой-то серьезный шаг, лучше сначала приостановиться (если позволяет ситуация) и призадуматься, чтобы потом не захлебываться горькими слезами и не сожалеть о своем решении. Поспешные выводы не всегда хороши, поэтому не стоит соглашаться абсолютно со всем, что вам предлагает ваше внутреннее Я.

Мы учимся всю нашу жизнь, познаем что-то новое для себя и занимаемся самопознанием. Наша судьба сама решит, где мы должны оказаться и где мы должны остаться. Жизнь не сладка, она довольно горька и порой может даже разочаровывать, но мы можем сами её скрасить, ведь человек – он творец, который волен в своих решениях. Даже если вы окажетесь в затруднительном положении и вам будет казаться, что все – выхода нет, то это не так. Выход есть всегда и из любой ситуации.

Если вы не определились с решением, куда идти после 9-го класса, то в этом нет ничего страшного. Вы, в любом случае, окажетесь там, где нужно. Сколько учебных заведений – столько и людей под каждое из них. Вы найдете свой «идеальный вариант» и свое идеальное место, где вам будут рады и где вы сможете развивать свои таланты и достичь успеха в жизни.

Ксения Никитина, 10а

Наши таланты

Осенний клён.

Жил-был клён, молоденький такой, 2 - 3 года.
О чем только он не говорил каждый день со своими листьями: и о погоде, и о других деревьях, и о небе, и о солнце, а главный плюс - никто не мог понять, о чем говорит дерево.

Но вот наступила осень. Деревья начали надевать шубки из листьев: у каждого свой цвет - желтый, красный и много других. А клен в самом красивом наряде. Удивительное разноцветье.

И вот первый листик упал на землю, и все загрустили. Потом полетели остальные. Все живое готовится к зиме. А клен не успел сбросить свою листву.

Наступит зима, а клён не замёрзнет, потому что маленькие листочки-друзья его будут согревать!

Зинченко Николай, 4.е

Над номером работали:

Главный редактор:
Валентина Петровна Борисова

Редактор:
Ксения Никитина 10a

Дизайнер:
Иван Минаев 12b

Журналисты:
Ксения Никитина 10a
Ника Махонина 10a
Анна Уланова 10a
Алиса Тумуле 10a
Катрина Иванова 10a
Замеровский Артур 10a
Лиза Бовтрукевича